

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőseleg Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Tavaszi.

Debreczen, márczius 14.

(E). A természet ujjaalakulása megerősíti bennünk a reményt, hogy el fog jönni az idő, mely magával hozza az emberiség ujjaalakulását is. Hogyan, miképen? Ki tudna erre csak az igazságot megközelítő választ is adni? Nincs bölcs és nincs szociálpolitikus, ki sejtene, hogy milyen új irány fogja megadni az emberiségnek az erőt és impulzust arra, hogy az ember életét jobbra és szebbé alakítaná át. Vakon megyünk előre a világ göröngyös utain, üzve a saját kicsiny és önző célunkat, megfedkezve a múlt tanításairól és nem gondolva a jövővel. Az egyed abban a szűk körben, melyben mozog es küzd, elvesziti annak tudatát, hogy ő a nagy összességhez tartozik és úgy él, mintha egyedül és örökké élne a földön. És amikor meghal — utána az özvív.

De jön a természet föltámadása és a nagyszerű átalakulás hatása alól nincs ember, aki ki tudja magát vonni. Megérezzük az örök változás törvényét és öntudatlan tölti el szívünket az emberiség reménye a jövőben. A természetnek minden évben van tavasza, csak nekünk nem lenne tavaszunk, akik a természetből élünk? Lesz tavaszunk nekünk is.

S ez az ideai tavasz olyan, hogy nemcsak a messze jövő reményét érezzük magunkban föltámadni, de bizodalommal nézünk a közel jövő eseményei elé is.

Közel negyedszázadig tartó ádáz pártküzdelem ért most véget Magyarországon, mely egy a törvényhozásban, mint a polgárság között a visszavonásnak, gyűlölködésnek és a köz károsodásának kutféje volt. Hogy mit ártott és mit használt a küzdelem a hazának, azt igazán nehéz megmondani, de a kibékülés előnye oly szembetűnő, oly biztatók minden irányban, hogy tiszta örömmel tölt el bennünket a béke, ami után negyedszázadon keresztül sóvárgott a lelkünk: békés, munkával teljes haladás a haza boldogulása, a törvény, jog és igazság uralma felé, melyet most már a pártok szenvedélyes tusájának befejeztével biztosítottak látunk.

Ez a tavasz a közélet javulásának tavasza.

És most fel a munkára, együtt, egymásért és a hazáért! Annyi a mulasztás és a kár, hogy beletelik egy fél emberöltő míg megfeszített buzgalommal és kölcsönös jóakarattal helyre tudjuk hozni.

Itt van első sorban a gazdasági kiegyezés a testvér állammal. Ha valaha szükség volt a magyarság összetartására és egyöntetű cselekvésre, úgy most van annak ideje. Gazdasági életünk csaknem összes ágainak megmaradása, versenyképessége és fejlődése e kiegyezéstől van függővé téve. Szerencsére most abban a helyzetben vagyunk, hogy bizodalommal nézhetünk azok működése elé, kik a kiegyezésnek magyar részről való elintézésére hivatva vannak.

Itt van azután a kuriai biráskodás törvénye, melyet úgy kell megalkotni, hogy a polgárság legszebb joga semmiféle módon megamisítható ne legyen. Ha ilyen törvény fog életbe lépni, a pártok harca soha el nem érheti a szenvedélyességnek és személyeskedésnek azt a fokát, melyet — sajnos — eddigelé tapasztalnunk kellett. Tiszta választásokat, az elvek harcát várjuk a kuriai biráskodástól.

Itt van a közigazgatás rendezése, illetve államosítása, mely századokra kiható óriási horderejű reform. Bár eltérők a nézetek erről a reformról, de azt az egyet el kell ismernie mindenkinek, hogy a vidéki közigazgatás mai stádiumában meg nem hagyható s feltétlenül szükséges a reform. A legközelebbi idők feladatai közé tartozik, véget vetni a jelenlegi közigazgatási rendszernek, melyből kinőtt Magyarország, mint az ifjú a gyerekrubából. Olyan belső szervezetet kell adni most Magyarországnak, mely megmaradását és fejlődését biztosítsa a kultura minden vívmányaival haladó európai nemzetek között.

Megoldásra vár a munkáskérdés, első sorban a mezei munkások kérdése is. A mezei munkás-törvényt, mely tavaly lépett életbe, nem tekinthetjük másnak, mint szükség-törvénynek, melyet rendkívüli állapotokkal szemben alkalmaztak. Ez a törvény ideig-óráig rendet teremtett ugyan, de tulszigoru és a gyakorlati életnek nem mindenben megfelelő intézkedései bizonyára

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Félhomályban.

I.

Ott ültünk némán, édes félhomályban,
Te elmerengve s égő vágyban én.
Álmod horá szállt s kié volt a vágyam,
Titok maradt az, szívünk rejtekén.
Talán a múlt viharzott át dőlted
S előttem talán halkán a jelen . . .
. . . Neked talán már bántó, kínos álmom
S nekem már kínos vágy a szerelem. . .

Hidd el, mi csupán csaljuk a világot,
Arcunkon is hazug az ifjuság,
Én nem török már illatos virágot
S nekem sem kell már soha mértusz-ág.
Én az álmom szerelmén visszahozni,
Te tán szívedbe vágyat oltanál, —
Küzdünk egymásért hasztalan, hiába:
Köztünk a multnak tiltó romja áll! . . .

II.

A szívedből egy-egy sóhaj
Atnyilallik a szívedbe . . .
Egyedüli kincs tetőled:
— A mit adhatasz még nekem —
A szívedből egy-egy sóhaj . . .

A szívedből egy-egy sóhaj
Atnyilallik a szívedbe . . .
Oly kevés maradt a multból . . .

A mit néked adhatok:
A szívedből egy-egy sóhaj . . .

III.

Ne rádoljunk senkit a multért,
A rád már úgy is hasztalan.
Talán másképp lehetett volna, —
Most már . . . mindennek vége van.
Ugy szerelmek zokogni, sírni
A sírra ébredt vágy felett, —
De ránézek fehér arcodra
S elfojtom, némán, könnyemet.

Várunk a csendes félhomályban
Valami csodás balzsamot,
Mely elfeledtet mindent, mindent
S meggyógyít minden bánatot . . .
Leolvason sáppadt arcodról
A rád erőszakolt hitet
És megdöbbenve sejttem, látom,
Hogy nem hiszel már senkinek! . . .

IV.

Nem jó kép itt az „ősz napsugár”,
Mit mi érzünk, nem késő szerelem.
A szerelem nem szánalomra vár
S te szánalomból érzel csak velem.
Én reszketek egyedül elkárhozni,
Magammal vinném beteg lelkedet . . .
De régzetűnkkel mindhiába küzdünk:
Nekünk együtt még halni sem lehet! . . .

Ady Endre.

Eltévesztett élet.

Irta: Ifj. Márkus János.

Török László huszárkapitány, lehangolva azzal a kedély állapottal, melyet minden ember érez egy-egy át lumpolt éjszaka után, haza ért garson lakására.

Kardját a sarokba dobta, tiszt szolgáját, aki az előszobában úgy horkolt, mint egy lelki ismeretlen komondor felköltötte és theát készített vele.

Aztán végig feküdt a pamlagon, rágyújtott egy cigarettára és elgondolkozott. Elgondolta, hogy ő olyan ember, aki megteszi szigoruan katonai kötelességét, de azután életének nincs is egyéb célja.

Dolgozik, de hogy miért, azt maga sem tudja.

Lumpol, alszik reá, aztán előlről kezd, így tölti el az életet anélkül, hogy valami komolyabb célja lenne.

Véletlenül történt, hogy ilyen gondolatok jutottak most eszébe.

Olyan ridegnek találta a szobáját is — pedig pattogott benne a tűz s olyan volt mint egy puha fészek. A léha, gond nélkülüli kapitány most foglalkozott először komolyan önmagával.

Kell is az ember életében lenni egy oly pillanatnak, melyben félre tesz minden léhaságot és komolyan kezdi tárgyalni az élet célját.

Török Lászlónak igaz, hogy későn jutott

káros visszahatást szülhetnek. Csakis jó, humánus törvénnyel oldhatjuk meg a mind jobban fenyegető munkáskérdést.

És elvégezésre vár még számos nagy munka a nemzetgazdaság, a humanizmus és a közművelődés terén. Ezt a munkát abban az aerában kell megvalósítani, mely az ideai tavasszal ránk virradt.

Előre hát a tavasz, az újjáalakulás jegyében!

Kormányképes függetlenségi párt. Polónyi Géza országgyűlési képviselő kedden választókerületébe, Hajdusoboszlóra utazik, ahol márczius 15-én beszédet fog mondani, a melyben a függetlenségi párt kormányképességét felülvizsgálja, programját nyilatkoztatót fog tenni, a mely ebben az alakban egyelőre az ő egyéni nézeteit fogja kifejezni, de a mely beszéd előfutója lesz annak az akciónak, a melyet a függetlenségi párt egy része a párt kormányképességé átváltoztatása s programjának gyorsabb és lehető érvényesítése érdekében legközelebb meg fog indítani s a melyet részben már régebben képviselt a párt egyik árnyalatának volt vezére, Ugron Gábor, a ki most bekerül ismét a Házba s ki fogja bontani a kormányképes függetlenségi párt zászlóját.

A költségvetési vita. A szabadelvű párt klubjában közelebb nagy számmal egybegyűlt képviselők politikai beszélgetésének a küszöbön levő költségvetési vita iránt a pártkörben ma este elterjedt az a hír, hogy Apponyi Albert gróf is részt fog venni a költségvetésről való általános tanácskozásban. Egyébként a párt legtöbb tagjának az a vélekedése, hogy még soha sem volt a Háznak olyan rövid általános költségvetési vita mint a mostani lesz. Szubstrátuma az a pénzügyi jelentés, a melyet még a múlt év őszén Hegedűs Sándor, mint előadó szerkesztett. Huszonnégy esztendőben ugyanannyi jelentéssel ajánlotta a költségvetésnek más kormányok részére való megszavazását; a huszonkettedik jelentése alapján annak a kormányának szavazzák meg a költségvetést, a mely őt is a tagjai közé számítja. Hegedűs Sándor és a kabinet másik új tagjától, Pólosz Sándortól tüzetes

eszébe a komolyság, hiszen már 40 éves s deresedő hajjal, öregedő szível ugyan mihez is kezdhetne.

Édes Istenem! Mért is születik hát az ember? — Hogy ellumpoljon egy örökséget, kedvence legyen egy szűk körű társaságnak, aztán meghaljon és még az sem legyen, — aki szempilláit lefogja? Nem élet az ilyen.

Az ember megun mindent, nem talál élvezetet a mulatságokban és minden... minden olyan gyűlölt olyan bosszantóan unalmas lesz előtte.

A kapitány annyira meg volt arról győződve, hogy még a cigarettát is keserűnek találta és félre dobta.

A theába is már a hatodik cukorkoczkát dobta, — még sem találta elég édesnek.

Igy volt az étellel is. Az élvezetek pohárát fenekig üritette, csigány, pezsgő nélkül már nem is tudott egy napot sem elképzelni.

Mulatott, verekedett, aztán azt tapasztalta végül, hogy nagyon keserű az élet. — Hja — mondanánk rá az élet bölcsészek, — csak a fiatal szívnek nyújt szórakozást mikor aztán kezd öregedni, komolyodni, arra a sorsra jut mint Török kapitány.

Megkérdezi önmagától, — hogy miért is élék hát.

— De hát mi jutott én hozzám? Ezerördög, csak nem hasonlítottam meg önmagammal?

Ezzel végződött a kapitány merengése.

programbeszédet várnak a részletes költségvetési vita rendjén, a midőn a vezetésük alatt álló tárcákra kerül a sor. A részletes költségvetési vita különben meglehetősen élénk lesz. Több felszólalásra van kilátás, különösen a földművelési tárcza szükségleténél, a melynek egyes tételeihez, úgy halljuk, a szabadelvű párt tagjai közül is többen hozzá fognak szólni. Mind a nézet, hogy még a husvéti ünnepek előtt nemcsak a képviselőház, de valószínűleg a főrendiház is elintézi az ideai állami költségvetést.

A függetlenségi és 48-as párt vasárnap délelőtt tartott értekezletén foglalkozott a költségvetés tárgyalásával. Kossuth Ferencz pártelnök előterjesztette, hogy a költségvetési vita a Ház hétfői ülésén már megkezdődik. A párt állás pontját határozati javaslattal fogják a Ház elé terjeszteni. A határozati javaslat beadásával Kossuth Ferenczet bizták meg. A vitában a függetlenségi párt részéről felszólal még Benyovszky Sándor gróf és Mezőssy Béla dr.

Országgyűlés.

— márcz 13.

A képviselőház hétfői ülésén a provizóriumról szóló javaslatot harmadszor olvasták fel.

Utána a jövő évi költségvetés került tárgyalás alá.

Neményi előadó a jövő évi költségvetésről konstatálja, hogy a legszigorubb takarékosság, a gazdasági helyzet és az ország adózó képe sége alagján készült.

A múlt évi költségvetéshez viszonyítva az eredmény jobb az egyenes adók beváltak a fogyasztási adóknál mutatkozik csak némi stagnáció.

Ennek dacára alig van az állami életnek ágazata, mely fokozottabb igényekkel föl ne lépne. Végül elfogadásra ajánlja a költségvetést.

Zichy János a néppárt részéről szintén elfogadja a költségvetést; A s b ó t h János a liberális rendszer ellen kelt ki, a javaslatot mindazonáltal ő is elfogadja.

Benyovszky Sándor gr. a függetlenségi párt részéről beszélt a javaslat ellen.

Felkelt a pamagról, aztán kinézett az ablakon. Szürkület volt. Sűrű köd szállott a földre, még a szél is elesendült. Olyan kihaltnak látszott a világ és a nagy ürbe valahol távolról bele kukorékolat egy egy ébredező kakas.

Török László megrázkodott. Két darab fát lökött a kályhára aztán mellé állt melegedni.

De hát mi is történhetet ez örökké vig gondtalan katonával. Horváth Zoltánéknál volt estélyen, körül volt véve, asszonyokkal, bókolt, hódolt, hiszen ez máskor is megtörtént. De most egy kis szőke haju, csacsogó kis mollett asszonyka is volt a társaságban. Tulságos sokat foglalkozott vele a kapitány, egészen elbájolódott, valóságos csodaszámba menő alakulást történt vele, szerelmes lett. Szeretett már ő sokszor és sokat, de ez a szerelem egész más volt, mint a többi olyan amilyen szerelemnek létezéséről nem is birt tudomásuk eddig. Akkor talán nem lenne ilyen rideg a szoba, ha egy csacsogó, aranyos kis szőke asszonyka, olyan mint Horváth Zoltáné, édes kacagásával betölténé a szoba minden zugát.

Milyen más lenne akkor az élete. Leszokna az idegölő éjszakázásról, lumpolásról, feleségével elcsevegné az időt, milyen gyorsan is mulnának akkor ezek az unalmas napok.

Érdekes! E komor, léha katonának, kezdenek fogalmi lenni, a családi boldogságról. Kezdi ismerni az életet, kezd tisztában jönni az emberi élet céljával, mely nem más mint

Az ülés végén Major Ferencz megintertpellálta a miniszterelnököt a kínai gyarmatosítás tárgyában.

Kormányképes függetlenségek

Tulajdonképen az ember mindig csak arra jön rá, hogy a politika legfurcsább valami.

Nincs olyan tudomány, melyet több-kevesebb nagyképűsködéssel rendszerbe foglalni ne lehetne, de a politikát rendszerbe foglalni lehetetlen munka volna.

A politika a rendszertelenség tudománya.

A tegnapi nap krónikása két érdekes hírt jegyzett fel:

Ugron Gábor, a nagy „elkeseredett“ proklamálta a kormányképes függetlenségi párt eszméjét s Polónyi a szintén nagy, de elkeseríthetetlen, propagandát akar az eszme érdekében kifejtetni — jámbor szoboszlói választói közt.

A jó szoboszlóiak bizonyára elbámulnak először, de valószínűleg megélednek Polónyi urat, ki kissé „furcsán“, de nagyon szépen beszélt s aztán kurucz Szoboszlóból lojális Szoboszló lett, Polónyi ur pedig kormányképes politikus.

Ilyen a világ folyása s ilyen hamis dolog a politika.

A „perron-párt“ már a perronon van s várja a felső kegy külön vonatát.

Az ember éhes, még ha politikus is. Mért legyenek csupán mások a hatalmon, mikor ők is vágynak a hatalom polczára? . . .

Mért ők egy kissé kuruczokdaktak eddig? . . . Megfogják mutatni, hogy mamelukoknak is beválnak! . . .

Bizalommal megnyugvással kísérjük az új magyar kormány minden lépését, — Bár csak vészjelt használna azon a vonalon, melyet a perronon vár a hatalom-éhes perron-párt csoportja! . . .

Az iparpártolásról.

— márcz. 14.

Régi kedvelt szálló igénk az, hogy pártoljuk az ipart. Hangoztatták egész hazaszerte gyűléseken és — fehér asztalnál. Oh be sok felköszöntő hangzott el az ipar

küzdeni, dolgozni egy kis családért, mely család minden gyönyörűsége kincse lesz a fenntartónak. Mennyire különbözik ez az ő életétől.

— Meg fogok házasodni!

Ez volt hosszas merengés után a határozat s e naptól kezdve deresedő haját korom feketére festette, olyan schneidig lett, mint egy fiatal hadnagyocskas s mindég azon értelemmel indult a korszóra mintha valami hadjáratba menne.

Hódító utra indult s nem is képzelte, hogy milyen nehéz egy-egy ostromlásra méltó színet találni, — akkor midőn házassági szándékból akarjuk azt bevenni. Aki nekünk tesszik, annak mi nem tesszünk viszont. Az ilyen hódító körutak ezen tapasztalattal gazdagították a kapitányt.

Hiába próbált nem tudott szerelmes lenni, egyedül Horváth Zoltáné járt folyton a fejében — aki nagyon is boldog asszonyka.

Eszeveszett ostobaságok jutottak az eszébe Gondolkozott már arról is, hogy kihívhatja valamelyik kollegájával élet-halál párbajra Horvátot s a kettő között, ha meghal egyik, talán megváltozik a sors.

Miért is lesznek már szerelmesek ezek az öregedő kapitányok, hiszen az ő exotikus szerelmük, csak keserűséggel jár és sohasem hoz semmi gyönyörűséget reájok. Feltárja előttük az életet, megmutatja az élet kincsait majd mint a délibáb eltűnik előttük és sohasem érhetik el.

Világos lesz előttük, hogy amiért éltek,

boldogulásáért, s bizony ott vagyunk még is, hogy nem vagyunk megelégedve az iparpártolás eredményével.

Különösen érdekes alakban látszik most a mikor miniszter változás van, mikor oly egyén kezébe került az ipar és iparpártolás ügye, mely kéz arról volt ismerős, hogy szeret dolgozni.

A mikoron az új kereskedelmi minisztert sok-sok küldöttesség járja s igyekszik biztosító jószóval lekötöni saját érdekkörének, csak elgondolkozhatunk rajta, hogy mily szép dolog, ha valaki iránt ilyen általános és osztatlan a bizalom, mikor nehéz annak meg is felelni.

Nehéz különösen minálunk, a hol éppen az e resszort körébe vágó gazdasági ágak fejlődöttnek még nem fejlődtek annyit, hogy a maguk emberségéből megélhetnének, de azért már is elkövetkezett rájuk az a nehéz idő, a mely a külföldön már viharedzett gazdasági viszonyokra, minálunk ám még gyökeret sem vert iparra és kereskedelemre találtak.

Az iparpártolás is, ahány miniszter, annyiféle. Baross elvetette a magvait az iparpártolásnak; tett is egyet-mást.

De tudjuk, hogy az ő hazaszeretettel párosult vasmunkássága más téren szerzett óriási vívmányokat, olyanokat, a melyek hazánk közigazgatási érdekeit rendkívül előmozdították.

Lukács Béla alatt megírták a külföldi újságok, hogy Magyarországon kell iparnak fejlődni, mert ha egy külföldi vállalkozó érkezik másnap, bekopogtat hozzá egy ur, bemutatkozik, hogy ő Lukács Béla kereskedelemi miniszter s kész pénzzel és erkölcsileg támogatni fogja a tervbe vett új ipartelepét.

Nagyon jellemzi Lukács Bélát, a kiből a példátlan hozzáértéssel önzetlen és lelkes buzgóság párosult.

Dániel báró idejében új rendszer állott be. Az iparpártolás új rendszer alapján s több szóval, mint szerencsével folyt. Az

az nem élet ezél, az csak léha kéjenezkedés, melynek még emléke sem marad, hanem eloszlik mint füst, a pára.

Eszmélni kezdenek, belátják, hogy multjuk egy meg nem értett rosszul felfogott élet gyönyörtelen kezdete jövőjük meg sívár, reménytelen, mint egy oázis nélküli sivatag.

Sok álmatlan éjszaka után, letett Török László kapitány is házassági tervéről. Szívének minden kis zuga égett a szerelemtől, annál jobban elkésértette az a tudat, hogy már meghalt nemcsak a világra, de önmagára nézve is.

Eszébe jutott a mult, az a léha unalmas egyformaság, melyben semmi gyönyörűséget sem talált.

Eszébe jutott, az a mult, mely az ő jövője.

Megborzadt, szívét elöntötte a keserűség s még könyek is toltak a rideg, szigoru katonaszemhéjjei alá.

Azt az életet, melynek eddigi folyásától megundorodott, nem volt kedve folytatni. — Olyan ridegnek találta, mely megborzasztja az embert és a kétségbeesés veszélyes örvényébe sodorja.

A deli huszárkapitány meghasonlott önmagával, de maga sem tudta, hogy mikéint fog helyzetéből kibontakozni.

Egy tisztú estélyen ismét összetalálkozott Horváth Zoltánnal.

Elragadó szép volt ez a kis aranyzóke haju csacsogó asszonyka. Valóságos lázba hozta Török Laczit.

utóbbi időben egyáltalán kiesett a miniszter kezéből a fonál s egy-egy tanácsadója tettszéze szerint pártolta az ipart.

S hogy mi lesz most?

A jövőre nézve csak reményeink, de úgy véljük, hogy igen alapos reményeink vannak. Hegedűs Sándorról tudtuk, hogy van é r z é k e a gazdasági momentumok iránt. Hogy a kellő b u z g a l m a megvan, azt is tudjuk, mert a hol még ő eddig az épület egy követ volt hivatva tartani, belső energiájától hajtva, az egész épületet tartotta.

Hogy akar is valamit tenni, az bizonyos mert olyan pozíció, a minőt Hegedűs a magángazdasági életben elfoglalt, nem hagy ott az ember, ha nem lakik benne nagy ambíció nagy dolgok művelésére. Hát hisz is a nemzet föltétlenül abban a vékonypénzü kis emberben, a ki olyan sokban hasonlít ahhoz a vasból való nagy emberhez, a ki életében is vasból volt, nemcsak most, mikor érzébe öntötte a hála és a kegyelet.

Baross volt ez a vasember s Baross utódjának lenni nagyszerű feladat.

Tekintszen Hegedűs Sándor sokszor a vasember érzébe öntött alakjára, keresse annak szellemét s megfogja találni sikereihez a — kulcsot.

Egyről-másról.

I.

Az igazság a Kaukázusban.

Az orosz sajtót most egy különös eset foglalkoztatja, mely kirívóan bizonyítja, hogy az orosz bíróságok még mennyire el vannak fogulva a kasztszellemtől.

Tiflisben él egy régi hercegi család, Bagraczion-Muchranszki névvel, melynek feje, Iván herceg több mint 25 évig bizta meg Plustsevszki ügyvédet családi és vagyoni ügyeinek lebonyolításával. Az öreg herceg azonban soha sem fizetett Plustsovszkinak szolgálataiért, hanem jobb időkre halogatta a fizetést. Évek multával az ügyvéd követelése kerek 100.000 rubelre szá-

Ugy érezte magát, mintha önkívüli állapotban volna s valami tüneményt látna maga előtt, mely reá mosolyog csábítva készletti arra, hogy leboruljon előtte és kitarja szive rejtett titkait.

Nem birt uralkodni önmagán s azt az ajánlatot tette Horváthnének, hogy váljon el a férjétől.

A szép asszony gunyos kacajjal felelt s ez a kacagás térítette észére a kapitányt.

Igy járna ő már mindenütt! Szeretnie késő, érzelmeit nyilvánítani nem szabad, — mert kikacagják, mint most Horváthné Nagyon komikus alaknak képzelte magát mostani helyzetében — haza is ment mindjárt.

Életében sohasem volt nyugodtabb mint most, hogy t sz t á b a j ö t t ö n m a g á v a l.

Nem akarta folytani megkezdett élet módját, ahhoz meg hogy újat kezdjen kissé öregnek találta magát.

Ha az ábrándos ifju szerepét akarná játszani, kikacagnás. Nem is hisznek már az ő szavának akkor, ha szerelemről beszél.

Előkereste a szekrényből nikkeles revolverét, megtöltötte és letette író asztalára. Egy szelet papírkát keresgélt elő, melyre csak e pár szót írta:

— Egy eltévesztett életet helyrehoztam egy elemet tévesztett golyóval.

És ebben a pár szóban foglaltatik a Török kapitány regénye.

porodott fel, a midőn a herceg adóslevelet állított ki, melyben kötelezte magát, hogy tartozását részletekben fogja lefizetni.

Az öreg herceg azonban rövid idő mulva meghalt és utóda nem akarta atya kötelezettségét elvállalni. Egyszerűen kijelentelte a törvényszék előtt, hogy atya aláírása hamisítva van. Ez elég volt az orosz törvényszéknek, hogy a polgárembert szigorú inkvizícionális vattatásra fogják.

Az öreg ügyvéd tudta, hogy Tiflisben egy herceggel szemben vizsgálati fogságba kerülni annyit jelent, mint évekig börtönben sanylódni. Ezt előrelátva levelet írt bécsi rokonainak, kiktől bocsánatot kért, hogy 73 éves létére hozzá nem méltó cselekedetre ragadtatta magát — de öreg ember létére a gyalázatot nem tudná elviselni.

Plustsovszki erre megírta végrendeletét és felkereste a herceget palotájában. Könyörögve kérte, hogy ismerje el atya aláírását, ne tegye őt tönkre ilyen kegyetlenül. A herceg nagyokat nevetett az öreg és »bárgyu«-nak csufolta őt. Erre egy dördülés hallatszott, utána nyomban egy másik és mindketten vérükben vonoglottak a szőnyegen.

A herceg nem szenvedett halálos sérülést, Plustsevszki azonban még a herceg palotájában kilehelte lelkét. A papság vonakodott a »gyilkos öngyilkos« keresztény szertartással eltemetni, mire családja nagynehezen kieszközlötte az engedélyt, hogy a halottat Odesszába szállítsák, hol az áldozatot csendben, papi áldás nélkül eltemették.

Plustsevszki árván maradt leánya azonban nem nyugodott addig, míg a czárnál kihallgatást nem kapott. A jóságos császár Muravicz igazságügyminiszter figyelmét hívta fel az esetre, ki az aláírást szakértőkkel megvizsgáltatta. Ezek minden kétséget kizárólag kimondták, hogy az aláírás az öreg hercegtől eredt.

Most következik azonban a legjellemzebb eset a dologban: Annak daczára, hogy a szegény Plustsevszky ártatlansága fényesen bebizonyult és hogy a herceg teljes alávalósága kiderült, a vizsgálat — mintha láthatatlan hatalom lépett volna közben — megakadt és az áldozat utódainak be kell érniök az »erkölcsi elégtétellel«, míg a kegyelmes herceg hajaszála sem görbült, — hanem tovább is gond nélkül élvezheti az élet gyönyöreit.

II

A szép hercegnőről.

Sokat foglalkoztak a lapok Trubetzko hercegnővel és mi is megírtuk, hogy a hercegnőt több rendbeli család miatt körözik. Most a hercegnő ügyében szenzációs fordulat állt be.

Ugyanis Velenczéből távirják, hogy tegnap ott letartóztatták don Giuseppe Cogot, a San Martino templom lelkészét, mert rábizonyult, hogy bűnrészes volt a hercegnő csalásaiban.

Trubetzko hercegnő igazi neve Tilkin Evelin Katalin és 1853-ban született Liegeben. Első férjét Provsz Félixnek hívták, akitől 1883-ban elvált. Attól kezdve bejárta a világot és mint Gledroye Evelin hercegnő Velenczében telepedett le, a hol megismerkedett Trubetzko György herceggel, akinek szülei Milánóban laktak.

György herceg beleszeretett a bolondító szép asszonyba és megkérte a kezét. Ekkor a kalandornő valami Beauffremont grófnő segélyével — a kinek azóta nyoma veszett — megszerezte a házassághoz szükséges okmányokat. Az okmányokat a velenczei San-Martino templom parokiájának levtárából kapták és nemsokára nagy pompával történt meg az esküvő a genfi orosz templomban.

Néhány hónap mulva azonban kisült a család és Trubetzko herceg otthagytá feleségét. Bánatában ivásnak adta magát és Varsóban meghalt.

Az asszony követelte a férje örökségét,

vagy legalább is 200 ezer frankot, azonban a rokonok válaszképen följelentették a családi esetet. A velencei ügyészség folytatta a vizsgálatot és ez is adta ki Trubetzko herceg ellen a köröző rendeletet, melyet a magyar belügyminiszteriumnak is megküldötték. A vizsgálat folyamán kitént, hogy a házassághoz szükséges hamis okmányokat a San-Martino templom lelkésze adta, miért is tegnap létartóztatták.

Debreczen és az új kormány.

(Bizalmat szavazó rendkívüli közgyűlés.)

Debreczen szab. kir. város mai rendkívüli közgyűlése határozatilag, nagy lelkesedéssel kimondotta, hogy az új kormány és annak feje: Széll Kálmán miniszterelnök iránt, mint a kinek egy egész politikai multja, mint a béke érdekében kifejtett üdvös munkássága teljes garanciát nyújt a békés fejlődés és az államgépezet zavartalan működésére — a legtöbbször bizalommal viseltetik és bizalomnak fejezték ki a kifejezést ad.

A rendkívüli közgyűlés lefolyása a következő volt:

Gróf Degenfeld József főispán 11 óra felé elfoglalja az elnöki széket, üdvözlő az egybegyűlteket s jelzi a közgyűlés összehívásának okát és célját.

Komlóssy Arthur főjegyző felolvassa a közgyűlés összehívását kérők névsorát és kérelmét, mely az új kormány iránt bizalomnyilvánítást kér határozni a városi közgyűlés által.

A közgyűlés együtt tárgyalja az üdvözlést czélzó indítványt a miniszterelnök már ismert és állásának elfoglalásakor a törvényhatóságokhoz intézett leiratával és Hegedüs miniszter szintén hasonló leiratával.

A tanács javaslata pártolja az indítványt s javasolja, hogy a közgyűlés fejezze ki bizalmát és ragaszkodását az új kormány és annak feje iránt.

Dr. Freund Jenő, Márk Endre és Dr. Nagy Zsigmond felszólalása után:

Gróf Degenfeld főispán felvilágosító kijelentéseket tett s azután még Széll Kálmán és Zádor Lajos beszétek ki az előbbi szónok egy pár tévedését utasította vissza mint az indítvány egyik aláírója, s a tanácsi javaslatot pártolja.

Komlóssy Arthur főjegyző a tanácsi javaslat mellett emelt szót.

Végre az elnök bezárja a vitát s elrendeli a szavazást a tanács javaslata felett.

A közgyűlés óriási többsége (két tag maradt ülvén) elfogadja a tanácsi előterjesztést mely szerint Széll Kálmán miniszterelnökhez s az új kabinet felé bizalmi feliratot intéz s egy szerszint a kabinet fejének köszönetet szavaz a béke érdekében kifejtett áldásos működéséért.

Ugyancsak a tanács javaslatát fogadták el Hegedüs Sándor leiratára vonatkozólag s a közgyűlés kimondja, hogy az új miniszter feliratilag üdvözlő bizalmáról támogatásáról biztosítja.

A gyűlésnek több tárgya nem lévén, az elnök főispánnak a jegyzőkönyv hitelesítésére vonatkozó intézkedése után, a közgyűlés véget ért.

Egy nagyon érdekes epizódja is volt a mai rendkívüli közgyűlésnek.

Megismétlődött t. i. egy új sütetű ellenzéki fogás. Abban áll ez, hogy valakinek az álláspontját helytelenül félremagyarázzák és erre a félremagyarázott álláspontra helyezkedve tetszelegni óhajtának egy idegen álláspont — megvédelmezésében.

Igy tette ezt a mai közgyűlés 2-3 tagu ellenzéke is, melynek leghevesebb szónoka egy ismert ellenzéki professzor volt.

A professzor ugyanis nemcsak szónokolt hanem az elnök főispán beszédét is zavarta folytonos közbeszólásaival.

A közgyűlési tagok óriási része már nagyban méltatlankodott, mikor a professzor ur még ráadásul azt is megengedte magának, hogy grammatikai értelmezést adjon az elnök egyik szavának.

Erre aztán már kitört a méltatlankodás. Csak gróf Degenfeld főispán őrizte meg szokott hidegvérét s nyugodtan, de kiérezhető gunnyal figyelmeztette a tudós professzort, hogy tanítson csak az iskolában.

Hatalmas derűtség támadt a közgyűlés termében. Mindenki jól mulatott a találó rendreutastáson — egy ember kivételével. Ez az egy ember a professzor ur volt! . . .

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. márczius 14.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— márczius 13 —
— Száraz. — Hőemelkedés. —

Mulatságok.

Márczius 15. Az 1848/49-iki honvédek táncszívalma a »Korona« disztermében.

Márczius 15. A »Petőfi dalkör« társas vacsorával egybekötött hangversenye a »Bika« disztermében.

Márczius 16. Szállodások, vendéglősök, kávéosok és korezmárosok táncestélye a »Bika« szálloda disztermében.

Márczius 15 városunkban.

Mint a jelek mutatják, a holnapi nagy napot talán még a hagyományosnál is nagyobb fényvel fogja megünnepelni Debreczen város közönsége. A fellobogozott, ünneplő, nagy magyar város számos helyén fel zeng a himnusz hatalmas, könyörgő hangja s a honfílelek visszazhall az 51 év előtti dicső kor nagy napjaihoz . . .

A már előbbi számainkban jelzett ünnepeken kívül még a következő ünnepekről értesítenek bennünket:

A Sveticus-intézet (zárda) növendékei márczius hó 15 én d. e. 11. órakor — mint minden évben — az intézet nagytermében hazafias emlékünnepelelyt rendeznek, melyre a t. szülőket és általában az érdeklődő t. közönséget tisztelettel meghívja az intézeti előjáróság.

A zizri iskolában márczius 15-ikét délelőtt 9 órakor a következő programmal ünnepli: 1. A nap jelentőségét magyarázza egyik tanító. 2. Márczius 15. Szavalja Blum Ella VI. oszt. tanuló. 3. Hymnus: szavalja Berger Etel VI. oszt. tanuló. 4. Talpra magyar. Szavalja Glück József IV. oszt. tanuló. 5. Márcziusi ifjak. Szavalja Hoffmann László. 6. Előre. Szavalja Simonovits Andor III. oszt. tanuló. 7. A piski hidról. Szavalja Szántó László. 8. Magyar vagyok. Szavalja Kardos Giza. IV. oszt. tanuló. 9. Márczius 15. 1848. Szavalja Alter Margit a király Hymnust és a s. ózatot éneklő tanuló ifjuság. A t. szülőket és iskolabáratokat tisztelettel meghívja a tantestület.

— Bójtai istentisztelet. Az ágost. hitv. ev. templomban holnap, szerdán délután 3 órakor bójtai-istentisztelet tartatik.

— Jóváhagyott közgyűlési határozat. A m. kir. belügyminiszter ma érkezett leiratával jóváhagyta a városi közgyűlés azon határozatát, melylyel az új izraelita templom részére 200.000 drb ingyen-tégla megadását mondta ki.

— Esküdt-bírósági tagok. Az esküdt bírósági tagok alaprajstromát országsszerte összeállították és felküldték az igazságügyi miniszteriumba. Nem érdektelen tudni, hogy a jövő év elején elétbelépő emez új rend, az esküdt

bírósági intézmény hány esküdtképes polgárt talál Debreczenben és a hozzátartozó kerületben. A felülvizsgált lajstromok szerint, miután a 20 koronányi adót nem fizetőket és a törvény értelmében esküdtbírósági tagul nem alkalmazhatókat a reviziónál törölték (csupán Debreczenben 229 egyén esett ily módon ki az alaprajstomból) a debreczeni kerületben összesen 11985 esküdt-képes tag van fölvéve. A törvényszék székhelyén Debreczen 3012, a tiz kilométer távolságon belül 25, tiz kilométer távolságon túl pedig összesen pedig összesen 8949 olyan polgár számláltatott össze akik közül a jövő év esküdtzéki perek birái kikerülnek. Az alaprajstromok felterjesztésével egyidejűleg Igyártó Sándor törvényszéki elnök azt a véleményét is kifejezte, hogy az esküdtbíróság elé utalt perek tárgyalására elegendő lesz 15 napos ülészak megállapítása melyek évnegyedenként tartatnak.

— Nagy idők tanúi. Halnak, halnak, egyre halnak a daliás idők agg harczosai. Rövid két hét óta Debreczenben már három öreg honvéd hunyta le örök álmra szeméit. Bánatosan kísérték őket utolsó utjukra szerető bajtársaik, kik számlálgatják a napokat, mikor eljön az elkerülhetetlen vég . . .

— Elhalt tisztviselő. A városnak egy hűséges hivatalnok: Polgári Sándor hunyta le tegnap örök álmra szeméit. Negyvenhárom évig szolgálta a várost, mint az árvaszék iktatója s halála igazi részvétet keltett felebbvalói és tisztvársai között. Temetése holnap lesz.

— Komjáthy szerződése. A szingizgató és a város között kötött szerződés 16-ik pontjának 2-ik bekezdése így szól:

„A szerződés idejében, jelesül virágvasárnap előtt két héttel, vállalkozó a szerződés állapotáról, moneteléről és eredményéről, szeptember elején pedig a végleges szerződésről a színházi bizottságnak jelentést tenni . . . tartozik.“

Mint illetékes helyen értesültünk, Komjáthy direktor még semmiféle előterjesztést nem tett! . . .

— Elcsipett tolvaj. Hári Jánosnak olyan jó neve van, hogy az ember fel se tenne paragrafusba ütköző dolgot róla. Pedig hát megtörtént az eset. Narancsot akart lopni Kovács Károly fűszerkereskedőtől, de megcsípték. Most a rendőrség előtt kell beszámolni tetteről.

— A Debreczeni Első Takarékpénztár más félszáz ezer forint nyereséggel zárta le a múlt üzleti évet. A tiszta haszon számszerint 146,982 frt 18 kr. Az igazgatóság a részvényesek között 120,000 frt kiosztását hozza javaslatba a márczius 19 re meghirdetett közgyűlésen. Egy részvényre tehát az idén is 100 frt osztalék esik. Jótékony czélokra 1650 frtot szántak. A többi tartalékozásra, a nyugdíjalap gyarapítására, s jutalékokra marad. Öröndetes jelenség, hogy e kitünően vezetett virágzó pénztézet betét állománya tavaly 436,747 frttal emelkedett s az év végén 7.660,498 frt volt.

— Új lap Debreczenben. Már megemlékeztünk arról, hogy a Debreczeni Gazdasági Egyesület egy hivatalos szakközlönyt akar kiadni, mely kizárólag gazdasági ügyekkel foglalkozik. Ma már kezünkhöz kaptuk az új lap első számát, mely ugy belső tartalomra, mint külső kiállításra a legjobban képes szolgálni kitűzött nemes célját, s melyből itélve a legszebb eredményt jósolhatjuk a hézagpótló szakközlönynek. A lap felelős szerkesztője ifj. Sporzón Pál egyf. főtitkár, szerkesztője az egyesület ügyvivő titkára: Rácz Lajos. A lap első számába előkelő nevű írók irtak közgazdasági és igen értékes cikkeket. — Havonként kétszer jelenik meg, előfizetési ára egy évre 2 frt. Ajánljuk a lapot az érdeklődők figyelmébe.

— **Harangozás.** Holnap márczius 15 délután fogva az ev. ref. egyházaknál a hétköznapi istentiszteletet reggel 7, délután 3 órakor tartatnak meg s ugyanekkor fogják a harangokat is meghuzni egész október elsejéig.

— **Zenekedvelők hangversenye.** A debreczeni zenekedvelők köre márczius hó 29-én vasárnap rendezi negyedik hangversenyét a zenede dísztermében. A hangverseny műsora ez:

1. Haydn J. D. dur vonó négyes. Előadják: Grünfeld Vilmos ur, az orsz. m. kir. Zeneakadémia tanára, a m. kir. opera hangversenymester (hegedű), Berkovits Lajos ur, a m. kir. opera zenekari tagja (hedű), Riedt Nándor ur, a m. kir. opera zeeekari tagja (mély hegedű) és Burger Zsigmond ur, tanár és a m. kir. opera magán gordonkamestere (gordonka).

2. Bruch M. Kol. Nidrei. Ős régi héber-dal. Előadja gordonkán: Burger Zsigmond ur. zongorán kiséri: Riedt Nándor ur.
3. Tschakowszky P. D. dur vonós négyes. Előadja: a Grünfeld — Berkovits — Riedt — Burger vonósnégyes társaság.

4. Beethoven L. 74. mű. Hárfa vonós négyes. Előadja: a Grünfeld — Berkovits — Riedt — Burger vonósnégyes társaság.

A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartanak.

A 4-ik és 5-ik pontja között 10 percnyi szünet. Kezdeté este 7 órakor pontban.

Halálozás Vettük a következő gyászjelentést: A legmélyebb fájdalom lesújtó érzetével tudatjuk felejtethetlen édes jó anyánk nagyanyánk nasz, nagynéni és áldott emlékü jó rokon Néhai özv. Polgár Tőkés István szül. Albert Sára asszonynak folyó hó 13-án délután 5 órakor, életének 82-ik, bus özvegyiségének 27-ik évében, 2 havi súlyos szenvedés után történt csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 15-én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Timar-utczai 20-ik számú háztól, az ujttemplomban tartandó gyászszertartás után, a Kossuth-utca temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ösmerőseinket és a nagyérdemű közönséget szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1899. márczius 14-én. Bánatos gyermekei: Polgár Tőkés Lajos nejevel Böszörményi Juliánával és gyermekei; Tőkés Eszter férjével Polgár Lakatos Lajossal és gyermekei; Tőkés Juliánna férjével Tőkés Szentes Jánossal és gyermekei; Tőkés Róza férjével Polgár Kovács Jánossal és gyermekei. Nászal id. Polgár Kovács Dániel és gyermekei. Egyetlen testvérének fia: Polgár Gáll Lajos, számos közeli és távoli rokonok nevében is. Béke lengjen porai felett!

— **„Petőfi dalkör“** Az új dalkör által márczius 15-dikén rendezendő estélytől, mely az »Arany Bika« dísztermében lesz megtartva, egy nap választ el bennünket. Mindenki nagy érdeklődéssel várja helybeli egyik poétánk dr. B e n e d e k János ügyvéd urnak felolvasását, mely a nagy költőről Petőfi Sándorról fog szólni, nem mulasztathatjuk el azt sem, hogy előre is megne emlékezzünk Bernáth Gizella k. a. cimbalom játékaról, az ifjú kedves lányka valóban ambícióval és művészi ügyességgel játszik. A dalkör iránt is elismeréssel kell adóznunk, mely ifjú kora daczára is sok elismerést aratott. Felhívjuk városunk közönségét, ez e s t é l y e n mentől nagyobb számban való megjelenésre, hogy a Szabadság-Egyenlőség-Testvériség szent napján Petőfi emtékének nagy nevéhez méltóan áldozzunk.

— A **„Petőfi-dalkör“** ma 1898. márczius hó 14 napján, az az Kedden d. u. 9 órakor a saját egyleti helyiségében választmányi és rend. biz. ülést tart. Tárnya a holnapi ünnepély és estély rendezés.

— **Márczius.** A mit előre megjósoltunk — beteljesedet. Ujból változott az időjárás. A hónap, jégnek nyoma veszett és felmelegedett a levegő két napon keresztül. Kellemes tavasz van a milyen csak márcziusban lehet. Különösen gyönyörű, verőfényes melegnap volt tegnap. Tele volt a korzó fess, fiatal asszonyok-

kal és leányokkal. És az az idő szépen kitarított estig. Akkor lett kissé hűvösebb a levegő borongós az idő. Esőre azonban még sincs kilátás. Legalább mostanában, rövidesen nem lesz eső, ha csak a hó vége felé nem. A központból hőemelkedést és száraz időt jósolnak.

Ma még szebb volt az idő. A téliöltözöttek határozottan letűntek a s é t á l ó k ról s a legpompásabb alkalom nyílt a tavaszi új öltözékek bemutatására. A gazdák azonban — bár a vetéssel illetve annak állásával megvannék elégedve, esőért sóhajtának.

— **Ódry Lehel vendégzereplése.** A „Debreczeni Hirlap“ volt az első, mely kifejezést adott a debreczeni közönség azon óhajtatásának, hogy O d r y Lehel a magyar opera nagy művésze, ki valaha a debreczeni színhaznak is egyik büszkesége volt, egy vagy két szerepében ismét fellépjen a debreczeni színhazban. Mint határozottan értesülünk a közönség óhajtatása teljesülni fog s O d r y Lehel sikerült K o m j á t h y direktornak rábírni, hogy a jövő hét végén vendégzerepljen Debreczenben. Egyelőre még csak Fauszt előadása van elhatározva a vendégművész fellépte alkalmából, kinek M e f i s z t ó egyik legnagyobb szerpé. A debreczeni közönség érdeklődéssel várja a nagy művész vendégzereplését.

— **Egy paraszti leány cselszövénye.** Bartyuk András legény elérkezettnek látta az időt, hogy asszonyt vigyen a házhoz. Talált is Békés-Csabán egy takaros kis leányt Balogh Juliánától, kinek szíve hajlódzott hozzá. — Jegyesek lettek azonban, csak csupán levélben ábrándozhattak jövendő boldogságukról. Bartyuk András szorgalmasan írta a leveleket menyasszonyának, de egyszerre csak legnagyobb ámulatára azt tapasztalta, hogy szíve párja nem felel. — Fölkereste a postást és attól megtudta, hogy Szűcs Zsuzsánna az intrika kiátvette a Bartyuk levelét és megígerte, hogy átadja ezt a völegénynek. András Szűcs Zsuzsánnához sietett és erőszakkal elvette a levelet. Édes levél ez; Balogh Juliánna írta nagy ákom-bákom betűkkel Milyen szépen írt a leány völegényének?! Rigmussal kezdődött:

*Midőn levelemet az asztalra tettem,
nagy sóhajtás melet a tollat fölvettem.
Indulj meg hát tolam a levél írásra
ennek az Andrisnak vigasztalására.
Ojan vagytok Andris ebben a világban
mint a hervadt rózsza a nagy szárazságban...*

Szóról-szóra így kezdte szerelmes levelét Balogh Juliánna. Megírta azután a még a völegényének, hogy alig győzi várni az esküvő napját.

Boldog is volt András, de boldogságának derült ege csakhamar béborult. — S z ű c s Zsuzsánna válaszolt a Békés Csabán lakó Baloghéknak.

Azt írta Baloghéknak, hogy hogyan adhatják a lányukat Bartyuk Andrásnak, mikor az a „piszkos, részeges ember: olyan mint a szárnya szegett liba.“ Még a szobaleányok sem hederitenek reá, azután vanegymenyecske szeretője is, no meg nincs semmije, mikor háztűznézni ment, akkor is a barátjától kért kölcsönbe szürt.

Baloghék nagy szomorúsággal fogadták a levelet; sokat sirt, az apja meg azt mondta, hogy a lakziból nem lesz semmi. Későn nagyon későn tudta meg Bartyuk András ezt a dolgot és rágalmazás, becsületsértés és levéltitok megsértése miatt be is perelte az intrika parasztleányt. A tárgyalás a járásbiróság nál lesz. — Meglehet, — hogy a völegény és menyasszony találkoznak, elfeledik a Szűcs Zsuzsánna cselszövényeit és ismét egymáséi lesznek.

— **Dobogó szívek.** »A leány szép volt, a legény szerette őt; a legény nem volt szép s a leány nem szerette őt viszont.« Kopotás ócska jegyzőkönyv gyűrött lapjaira e sorokat írta a legény keze, a legényé, a ki száználmas figura s tegnap érkezett meg a tolonczkisérettel.

Bán Endrének hívják, jómódu szülők egyetlen gyermeke. Megtették minden kedvtelését, elkényeztették, Bán Endre úgy lett nevelve, mint valami mesebeli királyfi. — Tudományosan képzett nevelő oktatgatta a betűkre, ez vigyázta minden lépését, hogy mint teljesen kész embert adhassa át a nagyvilágnak.

Apjának az volt a legkedvesebb gondolata, hogy fiát valami magas polczon láthassa. Teszem, kezdi a képviselőségen, aztán egy kir. államtitkárság... Ilyen szépre, ilyen rózsásra rajzolták ki az apai érzelmek Bán Endre jövendőjét s Bán Endre hova jutott? Im most itt van. Rongyos, szájalmat gerjesztő külsejű toloncznépsereg között, együtt eszi velők a sótlan, a feketekenyeret, s még csak a könnye sem potyog arra. A szívet megölte a közöny.

Szerelmes volt Bán Endre. Lángoló, édes szerelemmel szeretett egy leányt, de a leány szívébe immár másnak a képe vetette be magát. Hasztalan volt minden ostrom, Bán Endrét a leendő nagy-nagy férfit kigunyolták, kinevették. És ez a guny tette tönkre. Mit ér ő neki a jóélet, a gazdaság, ha egy leányszíven sem tud győzedelmeskedni!?

Utazni küldték, hogy felejtse, nem tudott. — Végső elkeseredésében azután neki adta magát az ivásnak, s ment, ment a lejtőn m i n d i n k á b b lefelé. Apja, anyja, elhalt, a birtok eluzott s Bán Endre idegen kenyérré szorult. Most vetődik városról-városra. A tolonczok listájában sűrűn szerepel az ő neve. Mert: »a leány szép volt, a legény szerette őt; a legény nem volt szép, s a leány nem szerette őt viszont«...

— **Kokárdák.** A nagy nemzeti ünnepnap eljövételével előkerültek a nemzetiszínű kokárdák, a melyeknek főkép a serdülő ifjuság a forgalomba hozója. Fiukleányok mellőkre tűzve viselik már ma is s vidáman gondolnak a holnapra, a mikor hazafias dalok elzengése után — vakációt kapnak. Rövid ez ugyan de hát valami.

— **Hát a papájuk hol van?** A négy éves kis fiut látogatóbá viszik a nagyapjához, a ki falun lakik. Gabi először lát csirkéket és ujongva csodálkozik. Az egész familia gyönyörködve állja körül a kedves jelenetet az első tavaszi nap fényétől beragyogott udvaron.

— **Mama,** — kérdi a kis fiu, — miért olyan nagy az az egy csirke?

— **Az már tyuk,** édes fiacskám, az a kis csirkéknek a mamájuk!

Gabi n gyott néz: „Hát a csirkéknek is van mamájuk?“ Javában mosolyognak a kérdésen, mikor a kis fiu otthagya a társaságot és a csirkéket. Forgatja a kis fejét, kémielvé nézeget jobbra-balra, nyilván keres valamit.

— **Hova mégy, Gáborka?** — kiált utána a nagyanyja.

— **Megnézem,** hogy hát a papájuk hol van?

— **Simkovits Béla** műkertész elveszett utalványát átveheti Smid S. zongora raktárostól, mint megtalálótól.

Színház.

M Ū S O R.

Kedden R á k ó c z y Ferencz, történeti szimü.

Szerdán diszeladásul: Márczius 15. Irta; Szávay Gyula, utána A kápolnai csata történeti szimü.

Csütörtökön A **Fauszt** ócska operette.

Pénteken **Gasparon** nagy operett **Szombaton** A **Gyurkovics** lányok szimü.

**Vasárnap, délután Argyil Tündér
Ilona: este a Baba operette.**

A vereshaju.

Tegnap este egy sikerült népszínmű előadásban volt része a színházi közönségnek. Mindenesetre olyan dolog, mely ritkán tapasztalt megelégedés keltett bennünk.

Sokszor megirtuk már, hogy mi a népszínmű-előadásokat nem a népszínműért, hanem a közönségért kívánjuk, mely a népszínművet mindig örömmel fogadja. S akárhogy is ítéljük a népszínműről magáról, mégis csak több értéket kell neké tulajdonítanunk az „Aeneas papa” féle silányságoknál.

A szereplőkről különben véleményünk a következő:

Kállay Lujza szépen, de talán túlságosan a hatásért énekelt, játékból azonban ki fogástalan, a drámai jeleneteknél pedig meglepően művészi volt.

Kiss Irén nem egyéniségéhez illő szerepet kapott.

Thalmay Margit csak ruhájával emlékeztetett arra, hogy népszínműben játszik.

Szabó Irma természetesebb játékot is produkálhatott volna. Tőle ezt elvárhatjuk.

Serfőzy Zseni operett-szerepekben igen jó lehet, de a népszínmű nem az ő területe.

Komjáthy János alig nyújtott mostanában kifogástalanabb alakítást, mint tegnap este. Játéka természetes, világos és kifejező volt.

Barta nem tudta a szerepét.

Rubost már termete sem predestinálja szerelmes szerepekre, legkevésbé pedig népszínműben. Nagyon használható színész, de lehetetlen is, hogy minden szerepében beválják. Tegnap szerepe **Csáky**-nak való.

Fenyéry átgondolt, öntudatos, művészi játéka megérdemelte azt a nagy tetszést melyben az este részesült.

Püspöki kis szerepében is jól nyújtott.

Sziklay — talán felesleges mondani tegnap este is megérdemelt sikert aratott. Az ő művészete mindig és minden szerepben érvényesül.

Csigaházi Etel a szokottnál jobb volt.

Lócsarek né pompás, óriási hatást keltő kabinet-alakítást produkált.

A zenekar magyar nótái néhol kissé furcsák voltak.

A kis számú közönség sokat tapsolt az általában — sikerültnek mondható előadásnak.

(a. e.)

Két előkelő család.

— Érdekes apróságos a multból. —

Hiába tűnt le a báró Bánffy Dezső napja a politika egeről, családja révén meg is ronthat emlegetik, mert a Bánffy család hatalmas országi család, mely az Árpád hányalt tartó végbéli leszármazok. A volt miniszterelnök fia, báró Bánffy Ferenc vezette október Petrisevich-Horvát Ida bárónét, egy törzsgyökeres erdélyi család leányát.

Nagy volt a céció, erdélyiesen mondva: Hencz dától Bancidáig folyt a sarga lé fényes násznap.

Boldog volt mindenki, de mégis legboldogabb volt talán Dániné, a mint az erdélyi arisztokráciában báró Bánffy Dánielét, a volt miniszterelnök édesanyját nevezik.

Tipusa a királyhágotul dámának. Hazafias aspirációkért, irodalomért, művészetért lelkesülő.

Epigonja azoknak az erdélyi urasszonyoknak, akik a mult század végén Erdélyben keletkezett Nyelvmívelő Társaság-nak leg-hathatósabb támatai voltak. Azoknak az asszonyoknak, akik közül egyik, Koményiné, bátran vállalta ke Karolina Augusztia császárné előtt, hogy ő bizony instálja a felséget, csak magyarul tud.

Nagy kora dacára egyik leglelkesebb látogatója a kolozsvári Nemzeti Színháznak, s a művészeknek művésznőnek azonnal megvan alapítva a remoméja ha Daniné megtapsolta.

De nemcsak tapsolni szokott ám az áldott lelkű magyar matróna. A régebbi időkben, mikor még félig önfeláldozás, félig misziszio volt a nemzeti színészet, akárhány nyomorba jutott művészt, sőt egész művész-családokat is támogatott ám báró Bánffyné, még pedig mindig úgy, hogy sohása tudta a bal, mitt tette a jobb kéz.

Az utolsó politikai harcok alatt rengeteg sok keserű órája volt a nagyasszonynak. Szép örült most, hogy végre megpihenhet a Dezső.

— De még én is ám lelkem öcsémaszszony, — mondta csak nemrég egy ifrangu urhölgynek — és ebben az úgy mondásban benne van anyai szív kiapadhatatlan, aggódó szeretete, az az szeretet, mely még a dicsőségéről is lemond, ha az bajt okoz a szeretett gyermeknek.

Es szelid, kedves arcán nyugodt derével ül immár a nemes urnő az ódon palota kiszőkellő ablakában és kötögeti tovább a szép, finom gyapju, meg czérnarharisnyát a fának, mint kötötte, mikor a kis báró még a külsőországi iskolákat járta, meg mikor hatalmas miniszterelnöke volt az országnak.

Báró Bánffy Ferenc fiatal feleségével Apanagyfaluban megy lakni, ahová olyan szívesen küldözgették még néhány hét előtt az ellenzéki élclapok a rettegett premiért. Csöndes, idilli boldogságnak való helye bizonyára meg is találja Bánffy Ferenc a boldogságot Petrisevich Horváth Ida oldalán, aki egyike a legfinomabb lelkületű hölgyeknek.

A fiatal báró Bánffyné családjából származott Petrisevich-Horvát Lázár, a negyvenes évek dédelgetett szalon-írója és a Honderű szerkesztője.

Kissé émelgyős külföldieskődő stílusa dacára, a Honderű után nem volt többé, lap, mely a felső tizezer dolgaírol olyan pontos értesüléseket adott volna.

A gavieller szerkesztő tekintélyes vagyont teljesen erre a vállalatára áldozta, minden szalonban megfordult és maga is rendkívül látogatott szalont tartott.

Az övé volt tulajdonképpen az első irodalmi és művészeti szalon Pesten, és mainéi, melyeken ő nevezett el reggélynek utörök voltak a pesti társaságos életben. Ha valami külföldi nagyság, vagy nagy hírre vergődött hazánkfiá jött Pestre, legelőször is Lazi-hoz ment — csak így nevezték mágánás-körökben — s ő vezette be aztán a kaszinóba, a társaságokba és ő ismertette meg az egész társasággal.

Reggelyein olvastak föl készülömuveikből először báró Jósika Miklós, Eötvös József; sőt Széchenyi Istvánnak is kedves emberei volt, aki Andrassy Györggyel rendszeren eljárt P. Horváth Lázár reggelyeire. Mikor Liszt Ferenc 1840-ben Pestre jött, a Honderű szerkesztője lelkesítette föl leginkább mellette az arisztokráciát, s az ő kezdésére adtak a pesti hölgyek fényes bált a fiatal művész tiszteletére.

A részvényes hölgyek élőkön báró Bánffy Pálnéval, kezükben egy-gy immortelle t tartottak, s az akkori gaviellerok, némi vonatkozással Lisztre is immortelle-bálnak nevezték el.

Annyira mindenható volt színészi körökben is Horváth Lázár, hogy egy izben Schodelné valami kellemetlenség mint megakarva válni a színházról, a kaszinó urai mind a Honderű szerkesztőjéhez rohantak, kérve hogy birja maradásra a götliche Normát. És valóban, Horváth annyira a lelkére beszélt, hogy Schodelné nem bontotta föl szerződését.

Különfélék.

+ A hallgatás legendája. Az asszonyok akaraterejéről fényesen tanuskodik az alábbi kis történet. Ugyanis egy, a főváros előkelőbb

körében kedvelt szőke asszonyka X. Y. mérnök felesége nemrégiben egy megható szinte legendaszerű történetet olvasott, mely Spanyol országban játszódott le.

Saragossában, a híres fecsegő asszonyok városában egy fiatal asszony nagyon is viszszaélt a nőknek Istenadta természetével, — a nyelveléssel és nagyon szokszor elszóltta magát.

Egyszer éppen társaságba voltak és az asszony olyas valamit mondott, a mi által a legnagyobb zavarba hozta az urát. A férj dühében odaszól feleségének:

— Jobb volna, — ha befogná a száját, mert mihelyt kinyitja, csak ostobaságokat mond.

A nagyon érzékeny természetű asszonyra úgy hatott ez a megsejyenyítés, mint a villámesapás. Felugrott és nekiperült arccal így szólt:

— Jól van tudja meg tehát, — hogy soha az életben én nem szólok többé egy szót sem! . . .

Es ettől a pillanattól fogva nem volt hallgató, mely az asszonyt meg tudta volna szó laltatni.

Férje könyörgött bocsánatot kért tőle, hogy csak szavát hallja, de az asszony hallgatott. Gyermekai születtek, a kiket dédelgetett, de nem volt hozzájuk egyetlen szava, se csicsitgató dala . . . az anya hallgatott. Így öregedett meg szólan házaspár és az asszony a napokban halt meg, a nélkül, hogy fogadalmát megszegte volna.

A fess fővárosi asszonyka, a kinek hamvasszőke, bodros fürtei alatt mindig pajkos gondolatok kergetőztek egyszer holmi toilette számlai differenciák miatt összekapott a fejével és miután még a nemrég olvasott saragossai történet hatása alatt állt, hirtelen az a gondolat fogamzott meg agyában hogy ő is úgy tesz mint a spanyol asszony.

Mikor férje, a prózai mérnök megso-kalva a disputát, így torkolta le a szenzibilis asszonykát:

— Barcsak megne múlnál! az asszonyka átszellemült arccal így felelt:

— No jó . . . többé nem fogod hallani a szavamat!

Es ettől fogva hallgatott. Eljárt a színházba, társaságba zeurokra és valóságos szenzációja volt a five o'clock teáknak: egy hallgató asszony! . . .

Eleinte busan teljesítette önmaga által kiszabott fogadalmát később azonban már tet szelgett magának a szenvedő szerepében és bizonyos jóleső misztikus érzés járta át egész valóját, — hogy ő különb a többi asszonyoknál.

Igy tartott ez néhány hónapig és az alatt a sok ismerősei mindig így üdvözölték egymást.

— Nem tudod, megszólalt-e már X né? A mult héten ismét társaságban volt férjével együtt és többek közt arról volt szó, hogy ki hány éves. X. urra kerülővén a sor, így szólt:

— Én 38 éves vagyok, a feleségem pedig 36.

— Nem igaz, 26! . . . — tört ki az asszonyka hirtelen . . . és utána az egész társaság föl kacagott. A nagy hallgató meg volt fogva.

A hallgatás legendájának vége volt!

+ **Kegyetlen játékok.** Ismert tény, hogy a barbár és elvadult kedélyű népek még szórakozásaikban is a kegyetlenkedésben találják legnagyobb élvezetüket.

Innen magyarázhatók ki az ókori népek vallásos jellegű véres emberáldozatokból álló hekatombái, továbbá a néger törzseknek még ma is szokásos tömeges kivégzések, a rómaiak kegyetlen czirkuszi szórakozásai, valamint a középkori népeknél szokásban volt rettenetes büntetések és torturák is.

Hála az emberiség haladásának, ma már a kevésbé művelt nemzetek törvényeiből is számúzve van a kegyetlenség, sőt a mai büntető törvények nem a bűn megtorlását, hanem a további bűn megakadályozását és a bűnös javítását célozzák.

Mindamellett máig sem sikerült a kegyetlenség iránti hajlamot az emberekből teljesen kioltani, sőt sokszor még az előhaladt országokban is tapasztalnak oly jelenségeket, melyek az emberbarátot kétségbe ejtik az emberi nem haladása fölött. Hányszor kell például szörnyűködnünk a katonaság körében előforduló kegyetlenségek miatt, hol a följobbak kegyetlensége néha véres bosszura ragadja a sanyargatott legénységet.

Érdekes cikket írt legujabban Alfredo Niceforo olasz jogász az olasz fegyverek játékaikról, kik épp úgy játszanak, mint a gyermekek, azzal a különbséggel, hogy az ártatlan gyermekjátékokat ravas kezgyetlenségekkel és kiszámított kínzókkal fűszerezik.

Ilyen játék például a paci, melynél az egyik játékos egy-egy hegyes tárgyat tart mindegyik kezében, melylyel játszótársát, ki fejét hirtelen ide oda kapkodja, megszurni igyekszik.

A játék természetesen erős sebesüléssel végződik, mi azonban a raboknak csak élvezetül nyújt, sőt az ilyen sebet trofeumnak tekintik.

Egy másik játék abból áll, hogy egy rab tenyerét az asztalra teszi és ujjait szétterpeszti, míg a másik egy hegyes késsel szédítő gyorsasággal ide oda bök az ujjak között. Ha véletlenül az ujjakat találja az éles késsel, azért az igazi hős fel sem sziszszén.

A szembehőtősdinél egy kendőbe kötött hegyes kődarabot adnak az illető kezébe a ki a találmára elhajtja. Természetesen nem egy fej kerül ki véresen a kedélyes játékból.

Kegyetlen játék a csempészjáték is, melynek épp úgy mint a katonaságnál a „bundások”, az ujoncz rabok adják meg az árát.

Szokásban vannak az önkínzások is, például különböző alakú husdarabokat vágnak ki saját testükből és a sebhelyet büszkeséggel mutogatják egymásnak.

Hogy az ilyen érzéketlen társaságból az alkalmi bűnös perfekt gonosztevéként kerül vissza az emberi társadalomba, azon nincs mit esedákolni.

CSARNOK.

Levél egy menyasszonyhoz.

(Folyt. és vége.)

De most maga fonséges bája teljes tudatában könnyen mosolygott az én késői bűnbánatomon és a míg én esengő szavakkal vezekeltem hibáimért, maga kegyetlenül lehordott engem minden férfi-nemmel együtt hű kislelkűséggel vádolva bennünket.

— Ha rut maradtam volna, nem ismert volna rám, mondta szemrehányólag.

Tehetetlenül álltam pirongatásaival szemben, mert kiméltlenül korbácsolta lelkemet réni és bölcs igazságokkal. Hiába kerestem az utat, a melyen megtalálnám nemes szívemből a bocsánatot, maga irgalmatlanul csatoltatta a bosszu ostorait. Mintha minden szavával egy egy hasító csapást vágott volna végig a lelkemen és oly jól esett magának bosszuját rajtam kitöltenie. Nem az sértette, hogy én bohó gerkőcz szeszélylyel talán megbántottam, hanem az hogy ha rut maradt volna, nem akartam volna felismerni.

Szép Loli, hiszen ez alól a felelet alól most már könnyű kibujni és bátran erősíthetem, hogy akkor is felismertem volna. Maga most szép és nyugodjék meg a természet eme előnyös kegyében, de miért bűnhődjem én azért, hogy egyszer rut volt?

Nem tagadom, hogy megvesztegető bája érzékeny inspirációkra ragadta keblemet és büszkeséggel vallottam gyermekkori játszótársamul. Hát bizony, édes Loli, olyan szemek, mint a magáé, az én szívemet se hagyták érintés nélkül és szerettem volna kitörölni gyermekkorom történetéből azt a meg-

másíthatatlan hibát, a mikor az almát vissza utasítottam. Most elfogadtam volna — magával együtt édes Loli, örökre. Örömet jóvá tettem volna hibámat. De én nem tudom, mintha valami hűvös szellő áradt volna mind egyik szavára, egy hűtötte le a szívem katalánból néha felcsapott szikrákat. Mintha valami titkot rejtegetett volna a számomra, a melylyel akkor sujtsón, ha a többi eszközökből már kifogyott.

Végre aztán minden hangsúlyozás nélkül, az előbbi rideg szavak hangján, mintegy mellékes dologként mondta:

— Menyasszony vagyok.

Nem tudtam nyomban felelni erre a megjegyzésre, ami magának olyan közömbös volt.

— Hát boldog menyasszonyt üdvözölhetek?

— A vőlegényem boldog, örül, hogy szép feleséget kap. Különböznék is csinós férfi. — Így mondta.

Azután áttért a kelengyéjére, elegáns ruháira, a vőlegényétől kapott ajándékokra és kaczerán hivalkodott a szépsége hatalmával.

Ah, Loli, magának a szíve is megváltozott. Amily nemes, gyengéd volt az rut ságában, épp oly hideg, fásult most szépségében. Ahol egykor a szeretet boldogító szikrája melegített, ott most a hűség fagyos fénye csillog.

Lassankint lehámlott lényéről a szépség varázsa az én szememben és szánni kezdtem magát, Loli, most jobban, mint a mikor rut volt. — Lássá Loli, ha rut maradt és vőlegényt kapott volna, most maga őt tartaná oly szépek, mint a minőnek ő magát látja és boldog volna, Loli. De a maga szívéből a hűség ördöge kiüzte most már a boldogság magasztos érzést plánczó magvát és helyet foglalt a hódítás ingerlő vágya.

Lehetetlen elvitatnom, hogy a maga jegyese most nagyon boldog vőlegény, de nem rosszul sejtek, ha aggódó kételkedéssel vetem föl e kérdést, hogy a maga boldog vőlegénye lesz-e majdan olyan boldog — férj is?

Somlyó Sándor.

Közgazdaság.

Kereskedők és iparosok figyelmébe.

Számos panasz merült fel naponként a kereskedők és iparosok részére engedélyezett iparsónehézkes ellenőrzése miatt.

A székesfehérvári pénzügyigazgatásnak egy konkrét esetből kifolyólag tett kijelentése szerint — mint a debreczeni kereskedelmi és iparkamara velünk közli, — a bórkereskedők és bányárosok az általuk szükségelt iparsó ellenőrzése tekintetében némi kedvezményben részesülnek.

A bányárosoknál és bórkereskedőknél ugyanis elégséges, ha a hozzájuk érkező iparsó ellenzár alatt álló raktárban helyzetetik el ezen raktározott só mennyiségből időnként annyi szolgáltatnak ki pénzügyőri ellenőrzés alatt, amennyi a gyártáshoz egy bizonyos, de legfeljebb egy hónapra terjedő időre szükséges, a bányárosok és kereskedők azonban oly üzleti könyveket tartoznak vezetni, amelyből úgy a szükséglet, mint a felhasznált só mennyiség, s a számszerinti készlet bármikor megállapító legyen.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, március 14.

Készáru csendes

Okt. buza	10.50—51.
Tav. buza	8.01—02.
Tav. rozs	5.77—79
Tavaszi zab	4.55—56.
Majusi tengeri 1899	
Julius tengeri	
aug.—szep. tengeri	

Kőbányai sertéspiacz. március 9. Magyar sörrendü: Öreg nehéz (páronként 400 kg-on felüli 96—46½ kr. Közép (páronként 300—049 kg. sulyban) 46½—47 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49½ krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klz.) 48½—49 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbia 7 Nehéz (páronként 260 kg. felüli sulyban) 48½—48 kraiszárig. 8 tíjy dozotz. 240—2642 kilogramm — sulfobuár 1g/év 99 kraiszárig. Könnyű (páronként) kilont gr.-erjedő sulyban) 45—46 kraje4n

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonzumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Érkezett 1385 drb. Összes lelhajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 klgr sulyban 44—46 krig. 220—280 klgr sulyban 45—47 krig, 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malaczkok 37—40 krig. A vásár hangulatát élénk volt.

Jegyzések: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 44—45 krajezáron, kivételesen 46 krajezáron, középminőségű sertés 42—43 krajezáron, könnyű sertés 39—41 krajezáron, fiatal sertés 35—44 krajezáron.

Borjuvásár. 1899. évi február 7-én. Felhajtott 383 darab ssopós élő borju, 23 darab belföldi öltött borju, élő borju 20 darab, öltött 230 darab. A hangulat élénk.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hizott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 frton, 100 mm. 10 k. 9.10 frton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 frton, 100 mm. 81 k. 8 frton 80 krajezáron, 150 métermézsza 80 k, 9 frton 15 krajezáron, 030 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 krig: 150 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton. 9 13 mm. 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajezáron, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 15 krajezáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajezáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forton, mind három hónapra:

Dunavid. 400 mm. 74 k, 9 forint 70 krajcáron három hónapra

Rozs változatlan, jobb minőségű 8 frt 05, gyengébb 7 frt 97 és fél kral kelt helyben, 8 frtért pesti paritáson.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot m. 8 m 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 01 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hidog időjárás folytán jobb az érdeklődés s hibene 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtót fizetnek Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtót fizettek prompt szállításra.

Bácskai. 100 mm. 76 k. 10 forint 20 krajezáron, 100 mm. 72 k, 9 forint 55 kron mind három hónapra.

Pestvidéki, 300 mm, 80. k. 6.10 forinton sárga, 150 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k. 9.20 frton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k: 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 890 forinton 100 mm, 86,8 k. 8.90 forintos mind, három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Zene-estélyek.

Az „Angol-Királyné“ kávéházában—Pavaden este Magyar Testvérek, Csütörtök Iváltétek este Rác Károly. Vasárnap fe zene-Rác és Magyar-Testvérek tartanak Ked estélyt.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint két-zer zene-estély tartatik: Hétfőn Rác Károly, Szerdán Magyar-Testvérek.

HALDEK

magnagykereskedése.

József főherceg ö cs. es kir. fensége udv.szállítója

BUDAPEST, Károly-körút 9. sz.

Szállit 100 kilónkint:

aranka mentes

államilag ólomzárolt

Lucerna magot

60 forinttól

kezdve:

aranka mentes

államilag ólomzárolt

lóhere magot

50 forinttól

kezdve:

takarmány-répa-magot

eredeti

Oberndorfi

eredeti

Mammuth

eredeti

olajbogyó

alaku

40 forintjával,

hazai

Oberndorfi

gróf Károlyi Alajos termése

37 forintjával,

takarmány-cukorrépa

27 frtjával.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kő- és könyvnyomdájában.

A közönség figyelmébe!

A tüdővész, tífus és differitisz terjedésének meggátlására, a legalkalmasabb, a legkitünőbb szer a valódi

amerikai Dustless

Ennek az a kiváló előnye is van, hogy a legpompásabb szobapadló máz. Pormentes, megóvja a butorokat, kereskedésben az árukat, Kopást és padló rothadást kizár. Semmi hozzá nem tapad,

tisztítja a levegőt

feleslegessé teszi a surolást.

Ennek a kitünő szernek **az egyedüli képviselőjét Debreczenre nézve, mély tisztelettel alulírott valaitam el.**

Midőn a n. é. közönség figyelmét erre felhívni szerencsém van egyben tisztelettel kérem, hogy megrendeléseikkel elküldeni s e megfizethetlen előnyökkel bíró szer hasznáról meggyőződni méltóztassék.

Mint mindenben úgy ebben is igyekezni fogok a közönség igényeinek pontosan megfelelni.

Figyelmeztetem a n. é. közönséget, úgy mint minden más egyénnél van utánzás, úgy ennél is. Tehát azon beeresztés, a mely nem az általam képviselt anyagból lesz beeresztve, nem valódi.

Szives megrendelést kér

tisztelettel

TURAI FARKAS

(Miklós-utca.)

Budapest, Karlsbad és Bécsi czipő raktár.

Van szerencsém a n. é. közörséggel tudatni, hogy a jó hírnévnek örvendő Baum Miksa-féle, a főpostával szemben levő

Női, férfi és gyermek czipő raktárt

átvettem, s azt saját cézgem alatt, tetemesem megnagyobbítva fogom tovább vezetni.

Czipő raktárom ezidő szerint Debreczenben a **legnagyobb**, aruim

melyeket Budapest, Bécs és Karlsbad legelső gyáraiból szerzem be, **legkitünőbbek** és a mellett **feltűnő olcsók.**

Minden czipő talpán a **szabott ár** látható

A tavaszi és nyári idényre raktaramat rendkívül dusan lát-

tam el a legelegánsabb és legjobb czipő árukkal, úgy hogy e tekintetben minden versenyen felül állok.

Felkérem a n. é. közönséget, hogy úgy dus raktárom, mint olcsó árszámításaim és kitünő gyártmányaimról személyes meggyőződést szerezni méltóztassék.

Tisztelettel

Tolnai Dániel.

előbb BAUM MIKSA.

a főpostával szemben.

Legjobb czipő raktár.

Árverési hirdetmény.

127
1899 v. k.

A debreczeni kir. jbiróságnak VI. 43/2 1899. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Simonffy Imre mint Debreczen város polgármestere részére Dávidházy Sándor debreczeni lakostól 101 frt 66 kr tőke, ennek 1897 évi január hó 30 napjától számítandó 5 százalékos kamatot és eddig összesen 43 frt 93 kr. perköltség erejéig 1897. évi december hó 3-án bíróilag felülfoglalt és 384 frt 90 kr-ra becsült butorok és egyéb ingóságok 1899. évi mártius hó 20-án délután 3 órakor kezdetét veendő és Debreczenben Csapó-utca 22 sz. a megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen 1899 évi február hó 26-án.

Bódogh Zs.

b rói kiküldött.

Legolesób czipő raktár.

Legnagyobb czipő raktár.